

Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	
Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ φρ. 10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	» » 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα	» » 15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	» » 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΚΑΙ ΑΥΤΑ!

Τὰ θούρια, οἱ παιᾶνες, τὰ ἐπινίκεια, ἅτινα ἐπὶ τρίμηνον διὰ τοῦ ὄργανου των ἐτόνιζον ὁ Σ. γέρων, ὁ Σπυράκης, ὁ Νικολάκης, οἱ Γιαννάκιδες, ὁ Κωστάκης καὶ οἱ λοιποὶ περιλαμπεῖς τῆς παρέας ἀστέρες ἔληξαν, ὅπως ὅλα τὰ ἐπὶ γῆς πράγματα ἔχουν τὸ τέλος των, ἤδη δὲ ἀπὸ δύο ἐβδομάδων ὑπέκυψαν εἰς ἀφάνειαν. Ὁ Σ. γέρων ἐμετρίασε τὰς εἰς τὸ κατὰσθημα τῆς Ἐταιρίας ἐκδρομάς του, τὸ δὲ πάτωμα τοῦ καταστήματος ἀπῆλλάγη τῶν συχνῶν κτυπημάτων τῆς μαγκούρας του, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐταιρίας ἠλευθέρωθησαν τῶν ἀπειλῶν καὶ ὕβρεῶν του, νέφος δὲ σκοτεινὸν κατεκάλυψε τὸ τέως λάμπον μέτωπόν του. Παραπλησία δὲ τῇ τοῦ ἀρχηγοῦ ἀθυμία εἶναι καὶ ἡ τῶν ἀπορτιζόντων τὴν παρέαν μελῶν, διότι τὰ μεταρρυθμιστικὰ αὐτῶν σχέδια ἐναυάγησαν. Οἱ κληρονόμοι δὲν ἀπειλοῦνται πλέον ὅτι θὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς, οἱ δὲ ὑπάλληλοι, πλοίαρχοι, ναύκληροι, ναῦται, ἐργάται ἅπαντες παραμένουν εἰς τὰς θέσεις των, διότι τὸ φραγκέλιον τοῦ Σπυράκη ἐκόπη ἀποτόμως, οἱ δὲ προκαταβολικῶς διορισθέντες, μὴδὲ τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων Θεογάρους ἐξαιρουμένου, ὑπὸ τῶν μεταρρυθμιστῶν εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἐταιρίας θέσεις σφαλέντες τῶν ἐλπίδων των ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια κοπιόμενοι καὶ πολλὰ βλασφημοῦντες κατὰ τῶν ἀπατεῶνων. Οἱ τέως ἀρειμάνιοι μετέβαλον ἦθος, ἡρέμα δὲ καὶ ἀθορύβως συνέρχονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Σ. γέροντος καὶ ἐξακολουθοῦσι τὰ μυστικὰ συμβουλίᾳ των καταναθεματίζοντες τὸν παραίτιον τοῦ ναυαγίου τῶν μεταρρυθμιστικῶν, ἤτοι τῶν ἀρπακτικῶν, σχεδίων των. Τί μερμηρίζουν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἐπακριβῶς δὲν γνωρίζομεν, διότι ὑπέκυψαν εἰς πλήρη ἀφάνειαν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀφανείας των ταύτης εὐλόγως δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐπέισθησαν ἤδη ὅτι, τὰ θούρια, οἱ παιᾶνες, τὰ ἐπινίκεια, αἱ ἀπειλαί, οἱ εἰσαγγελεῖς, τὰ φραγκέλια,

τὰ ὄνειρα, αἱ μεταρρυθμίσεις, πομφόλυγες ἦσαν καὶ διερράγησαν. Ἄν μάλιστα κρίνη τις ἐκ τῶν γραφέντων ἐν τῷ ἐτέρῳ δημοσίῳ φύλλῳ τῷ φρονούντι τὰ τῶν σωτήρων μεταρρυθμιστῶν οἱ τέως ἀρειμάνιοι θὰ ζητήσωσι τὸ ἔλεος τῶν νικητῶν. Μόνον τὸ αὐθεντικὸν τῶν μεταρρυθμιστῶν ὄργανον μετὰ ἐβδομαδιαίαν ἔκλειψιν ἀνεφάνη πάλιν καὶ ἐνναούρισε νιαουρίσματα τινὰ ἀσθενῆ δίκην ἐξηντλημένου ἐκ τῶν νυκτερινῶν ἐκδρομῶν Γάτου.

Ἐνόμισαν, φαίνεται, ἀπαραίτητον νὰ δημοσιεύσουν μίαν ἀπάντησιν διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι δὲν ἀπέβαλον ἐντελῶς τὸ θάρρος των, ὅσον ὅμως καὶ ἂν κατέγιναν εἰς τοῦτο δὲν ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των, ὅπως πάντοτε ἀποτυγχάνει ὁ ψευδὲς θάρρος πειρώμενος νὰ ἐνδύθῃ. Περιεστράφησαν δὲ εἰς τοῦτο μόνον, νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι αἱ ἐπτακόσιαι μετοχαὶ τῶν κ.κ. Παγκάλου καὶ Σαμίου ἐκτήθησαν ὑπὸ τῶν νικητῶν δι' ἐπαισχύντου δόλου παραπεισάντων ἓνα τῶν ἀσθενεστέρων τῆς ομάδος τῶν ἐπιδρομῶν νὰ πωλήσῃ αὐτοῖς τὰς μετοχὰς του. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἐπαισχύντου δόλου ἀπεχομεν νὰ εἴπωμεν τι διότι φοβούμεθα ὅτι θὰ γίνωμεν καταγέλαστοι ἂν ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν ἔστω καὶ διὰ βραχυτάτων ὅτι ἡ ἀγοραπωλησία τῶν μετοχῶν ἐγένετο τακτικὴ καὶ ἀβίαστος, δὲν παρατρέχομεν ὅμως τὴν ιδιότητα ἣν ἀπέδωσαν πρὸς τὸν πωλητὴν κ. Παγκάλου ἀποκαλέσαντες αὐτὸν ἀσθενέστερον τῆς ομάδος τῶν ἐπιδρομῶν. Ὁ κ. Παγκάλος ὅστις εἰς χθὲς ἀπεκαλεῖτο σιδηροῦς, σταθερὸς, ἀλύγιστος, καὶ λάτρης τῶν πεποιθήσεών του, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται ἤδη ὑφ' ἀπάσης τῆς κοινωνίας τῆς Ἐρμούπολεως, ὀνομάζεται ἤδη ὑπὸ τῶν τέως συμμάχων αὐτοῦ μεταρρυθμιστῶν ἀσθενέστερος, διότι ἐπώλησε τὰς μετοχὰς αὐτοῦ ἐπὶ συμφέροντι εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῶν ἐπιδρομῶν καὶ οὕτω συνετέλεσε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόκρουσίν των ἀπὸ τῆς πολυθελγήτρου νύμφης. Ὀνομάζεται δηλονότι ὁ κ. Παγκάλος δημοσίᾳ μὲν ἀσθενέστερος, ὑβρίζεται δὲ βαναυσότατα κατ' ἰδίαν, διότι δὲν ἠνέχθη

νά ἐμπαίξεται καὶ ἀπατάται διὰ παντός ὑπὸ τῶν δολίων αὐτοῦ συμμάχων ἀλλὰ τοὺς ἐλάκτισεν ἅμα πεισθεὶς ὅτι οἱ πονηροὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταβληθῶσιν. Τὸν κ. Πάγκαλον ἐθεώρουν ἀπαραίτητον σύμμαχον ὡς κεκτημένον μέγαν ἀριθμὸν μετοχῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐκολάκευον αὐτὸν εἰς τὸ φανερόν. Ἰδιαιτέρως ὁμως τὸν ἐχλεύαζον διότι δῆθεν ἐπίστευεν ὅτι καὶ αὐτὸς ἤθελεν συνεκλεχθῆ μετὰ τῶν ἐγκρίτων τῆς παρέας μελῶν σύμβουλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐταιρίας, ὁ δὲ Σ. γέρων κατὰ τὴν εὐσυνείδητον συνήθειάν του ἀπερχομένῳ ἐκ τοῦ γραφείου του μετὰ τὴν λήξιν τοῦ μυστικοσυμβουλίου τῷ ἔστειλε τὰ πέντε δάκτυλά του διὰ νὰ τοῦ φέγγουν; Ἡ μέθοδος του ὁμως αὕτη δὲν ἐπέρασεν εἰς τὸν κ. Πάγκαλον διότι οὗτος εἶναι πονηρὸς ἄνθρωπος καὶ ἐνίοτε ἐβλεπε καὶ ὀπίσω του, ὅταν δὲ ἐφθασεν ἢ κατάλληλος στιγμή ἐδίδαξε τὸν Σ. γέροντα ὅτι ἡ αὐθάδεια δὲν μένει πάντοτε ἀτιμώρητος, τὸν ἔκαμε δὲ νὰ ῥοφᾷ τὸν ναργιλέν του σύνοφρυς καὶ μὲ ἦθος σκοτεινόν, ἀντὶ τοῦ πρότερον φαιδρῶ καὶ κομπορημονος.

Μὲ ὅλον τὸ φευδὲς θάρρος τὸ ὁποῖον πειρῶνται νὰ προσποιηθοῦν ἐν τῇ ἀπαντήσει των δὲν δύνανται ἐν τούτοις νὰ ἀποκρύψουν τὴν ἀπόγνωσιν εἰς ἣν περιήλθον. Ἀπέλπιδες περὶ τῆς πραγματώσεως τῶν σχεδίων των ἐπικαλοῦνται ἐν τέλει τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως αὕτη ἐρρωμενέστερον ἐπιληρθῆ τῶν πραγμάτων. Δυστυχῶς ὁμως οὐδεμία συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως ἤδη εἶναι ἐπιτηθὴ διότι αὕτη ἐξήντησε προηγουμένως πάντα τὰ μέσα τῆς πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν ἐπιδρομῶν ἐν τοῖς ἀρπακτικοῖς σχεδίοις των διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτῆς σκεύους, τοῦ κ. Νομάρχου Θεοχάρους, τοῦ ὑποψηφίου γενικοῦ Γραμματέως τῆς ἑταιρίας μετὰ τὴν κατάληψιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων μεταρρυθμιστῶν. Ἡ ἀπόγνωσις αὕτη τῶν τέως ἀρειμανίων μεταρρυθμιστῶν, τῇ ἀληθείᾳ, γεννᾷ τὸν οἶκτον ἡμῶν καὶ διὰ τοῦτο προτρέπομεν αὐτοὺς νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν νηστειῶν καὶ τῆς προσευχῆς διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ καταφύγιον τῶν ἀπηλπισμένων, ἐν τῇ πίστει δὲ μόνον εὐρίσκουσι τὴν ποθητὴν παραμυθίαν πάντες οἱ τεθλιμμένοι καὶ συντετριμμένοι τὴν καρδίαν.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ !

Ἐν τῶν καταδίκων οἷς, ἐπὶ τῇ ἐνηλικίωσει τοῦ διαδόχου, ἀπενεμήθησαν χάριτες ὑπὸ τοῦ μεγάλου μεταρρυθμιστοῦ πολλὰ ἑκατοντάδες φαίνεται ὅτι ἀπώλοντο διότι ἀγνοεῖται ἡ φυλακὴ τῆς διαμονῆς των καὶ ἐν γένει ἡ τύχη αὐτῶν, ἂν δηλονότι ἀπέθανον ἢ ἀπέδρασαν. Ἐκ τῆς στενοχωρίας ταύτης ἐπιθυμοῦν τὸ Σ.

Ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξέλθῃ δι' ἐγκυκλίου του πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἐπιστάτας τοῦ Κράτους ἀπευθυνομένης παραγγέλλει αὐτοὺς ἵνα φροντίσωσι νὰ ἀνακαλύψωσι τοὺς, οἱ ἀπενεμήθησαν χάριτες, καταδίκους ἐπὶ τῷ τέλει νὰ γνωστοποιήσωσιν αὐτοῖς τὴν ἀπονεμηθεῖσαν χάριτα. Ἀλλὰ τότε πῶς ἐκριναν ἀξίους χάριτος καταδίκους ἀγνώστου φυλακῆς καὶ εἰρκτῆς ἢ μᾶλλον ἀνυπάρχτους; Αἱ ἑκατοντάδες αὗται ἀπέδρασαν ἐκ τῶν φυλακῶν, πρὶν ἢ τοῖς γνωστοποιηθῆ ἡ χάρις κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Νομάρχου Πατρῶν, ἀπέθαναν, ἢ οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἐν φυλακῇ; Καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων ἐρωτημάτων ἀδυνατοῦμεν νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν ἀσφαλῆ ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθές· ἀληθεστατον καὶ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὴν ἀκριβειάν του εἶναι ὅτι ἀπένειμαν χάριτας πρὸς ἀγνώστου; ἢ ἀνυπάρχτους καταδίκους ἤδη δὲ ἀνάψυκτες φανὸν τρέχουν ἄνω καὶ κάτω ἀναζητοῦντες αὐτοὺς ὅπως τοῖς γνωστοποιήσωσι τὴν ἀπονεμηθεῖσαν αὐτοῖς χάριν! Τὸ πρῶγμα ἀληθῶς εἶναι πρωτάκουστον καὶ ἀπίστευτον καὶ οὐδενὸς χρήζει σχολίου, ἐπέπρωτ, δὲ νὰ συμβῆ καὶ τοῦτο πρωθυπουργῶντος τοῦ μεγάλου μεταρρυθμιστοῦ πρὸς ἄν μεγάλη μερὶς τοῦ ἔθνους παραδοξῶς ἀφιέρωσέ τὰς ἐλπίδας τῆς περὶ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ταλάντης Πατρίδος! Εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδόξων δι' ὧν καθ' ἡμέραν ἐκπλήσσει τὸ ἔθνος ὁ δευτὸς οἰκονομολογος καὶ τῶν τῆς Πολιτείας πραγμάτων μεταρρυθμιστῆς!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξ ἀνάγκης ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἐπισκευαζομένην ἀμαξητὴν ὁδὸν τῆς Σύρου. Ἀγνοοῦμεν, ἀλλὰ καὶ ἀδιαφοροῦμεν τίνας φίλους θὰ πιρύνωμεν καὶ τίνας ἐχθροὺς θέλωμεν εὐχαριστήσαι. Ἐκπληροῦμεν τὸ καθήκον μας. Ἐὰν ζητήσωμεν νὰ διαφωτισθῶμεν περὶ τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευαζομένην — ἂν μᾶς ἐπιτρέπεται παρά τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς καλαισθησίας ἢ ἐπισκευῆ ἐν προκειμένῳ — ἀμαξητῆς ὁδοῦ τῆς νήσου μας, περὶ τῶν κυβικῶν μέτρων καὶ τοῦ ποιοῦ τῶν χαλίκων, ἅτινα οἱ ἐργολάβοι ὑπεχρέωθησαν νὰ στρώσωσι, τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐπισκευῆς, βεβαίως θέλωμεν ναυαγήσαι, ἂν δὲν προσκρούσωμεν. Ὁφείλομεν ὅθεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν καὶ εἰς τὸ Δημόσιον καὶ εἰς τὸν Δῆμον τὴν γενομένην ὡς πρὸς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀμαξητῶν ἐν Σύρῳ ὁδῶν ἐργασίαν, ἵνα τὸ τμήμα τῶν Δημοσίων ἔργων λάβῃ γινώσκον ὅτι ἡ πρὸς τῆς ἀνοικοδομητέως τῶν καταρρέυστων ἀποθηκῶν τοῦ ἐνταῦθα Τελωνείου, δὲν ἦτο ἡ μόνη ἀπαντώσα, καὶ ὅτι, ἂν αἱ κακῶς ἐπισκευαζόμεναι ὁδοὶ δὲν ἀπειλοῦσι κατάρρευσιν καὶ πανωλεθρίαν, ἀπειλοῦσιν ὁμως καὶ τὰς περιουσίας καὶ τὰ κόκκαλα τῶν πολιτῶν, μετὰ τὴν περιουσίαν καὶ τὰ κόκκαλα τοῦ ἀτυχοῦς Δημοσίου Ταμείου. Καὶ δὴ, ἕκαστος δύναται ν' ἀντιληφθῆ τὰ γενομένα ὡς πρὸς τὰς ἐπισκευαζόμενας ὁδοὺς, πλὴν ὀλίγοι εἶσιν οἱ ζητοῦντες τὸν λόγον, ὅστις πανταχοῦ ὑπῆλθεν. Ἀφίνομεν ὅτι παρήλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν βετῶν, καὶ οἱ χάλικες μένουσι κατὰ σαρδέια, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὅπως ἐν πλήρει θέρει στρωθῶσι ἵνα τὰ χαμένα, μόνον καὶ μόνον διότι ἐν θέρει ἐνεργεῦνται αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαί, καὶ συμφέρει τότε νὰ ἐργάζωνται εἰς δημοτικὰ

ἢ καὶ δημίσια ἔργα ἐκλογεῖς. Πλὴν ὅποιον τὸ ποιῶν τῶν χαλίκων τούτων; Ὁ μικρότερος κατανατᾶ νὰ ἦναι ἴσος τὸ μέγεθος μετὰ τὴν κεφαλὴν τῶν ἐργολάβων. Μὲ τί δὲ καλύπτονται; Μὲ τὴν ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ παλαιοῦ δρόμου κόνιν. Ποῦ στρώνονται; Εἰς τινὰ μόνον μέρη τῆς ἐξ ὀλοκλήρου καταστραμμένης ἀμαξήτης; ὁδοῦ, μὴ ἀποτελοῦντα ἐν συνόλῳ οὐδὲ τὸ χιλιστόν αὐτῆς μέρος. Ὅποιον δὲ ποσὸν χαλίκων ρίπτεται, ἐκεῖ ἐνθα ἐπισκευάζεται; Μόλις ἐν δεκάτον τοῦ κυβικοῦ μέτρου, ἀνὰ ἕκαστα τρία μέτρα τῆς ὁδοῦ, ἐχούσης ἀπ' ἐτέρου πλάτος ποῦ ἐξ καὶ ποῦ πλείοτερα μέτρα. Ἦδη, ἐρωτῶμεν, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἐνοποιήσις τῶν χαλίκων εἰς ἐν συμπαγῆς σώμα, μὲ χονδρούς μόνον χάλικας, ἐν ᾧ δεῖον οἱ χάλικες νὰ ἦναι λεπτοί, νὰ ἔχωσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τρίμματα λεπτότερα, καὶ νὰ ἐπιστραθῶσιν κατόπιν μὲ χῶμα κατάλληλον, νὰ πιεσθῶσιν ἀνωθεν διὰ τοῦ καταλλήλου κυλίνδρου, καταβερχόμενοι; Τοῦτο ἐρωτῶμεν τεχνίτας. Τὸ δὲ Δημόσιον καὶ τὸν Δῆμον ἐρωτῶμεν τὰ ἐξῆς (καθ' ὅσον ἡ ἀμαξήτη ὁδὸς, μέχρι μὲν τινος ἀνήκει εἰς τὸν Δῆμον, ἢ δὲ λοιπὴ εἰς τὸ Δημόσιον). Πόσα κυβικὰ μέτρα χαλίκων, ὁποίου εἴδους χαλίκων, καὶ ὁποίου εἴδους χῶματος προὔπελόγησαν δι' ἐπίστρωσιν τῆς ἀμαξήτης τῆς Σῦρου ὁδοῦ, καὶ ἂν τοῦ ὅλου ἡ μέρους μόνον ταύτης ἀπεφασίθη ἢ ἐπιστραφῆ. Καθ' ὅσον γνωρίζομεν καλῶς, τί ἐν προκειμένῳ συμβαίνει. Προὔπολογίζει τὸ Δημόσιον δαπάνην δι' ἐπισκευὴν ἐν παραδείγματι πρὸς ἐπίστρωσιν χιλίων μέτρων ὁδοῦ, ἐξ ἴσων κυβικῶν μέτρων χαλίκων. Ἀναλαμβάνει ὁ ἐργολάβος νὰ ῥίψῃ χίλια κυβικὰ μέτρα, καὶ, ἐκ συνενόησεως μετὰ τῶν ἀμοδίων, ρίπτει πεντακάσια, πληρῶνεται χίλια, καὶ τὰ ἕξοα πεντακάσια μοιράζει. Ἀλλὰ μήπως καὶ τὰ πεντακάσια κἂν στρώνει; Θὰ ἦτο πολὺ ἀπλοῦς, ἂν τὸ ἔπραττε. Ῥίπτει σορούς τινας, ἕκαστον τῶν ὁποίων βραβεύει κυβικόν. Τούτους ἐπισκέπτεται ὁ ἀμοδίου μηχανικός καὶ εὐρίσκει σωστός. Τὸν διατάσσει νὰ τοὺς στρώσῃ καὶ ἐξακολουθήσῃ κομίζων ἄλλους διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐπισκευαζομένης ὁδοῦ. Φεύγει ὁ μηχανικός, ἀπ' οὗ τοὺς μετρήσῃ. Ὁ δὲ εὐσυναιδήτος ἐργολάβος, διατάσσει τότε ὅπως οἱ μετρηθέντες σοροὶ σμικρυνθῶσι, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ μεταφέρει πρὸς, ὅπως μετρήθη ὡς νέον ὑλικόν, τὸ ἕτερον ἥμισυ δὲ μόνον στρώνει. Θὰ μάθωμεν ἂν καὶ ἐν προκειμένῳ συμβαίνει τοιοῦτο τι καὶ δριμύτερον θὰ ἐπανέλθωμεν.

— Διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας κατεκυρώθη ἡ ἐνοικίασις ἐνός ἐκ τῶν καταστημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν κτηματικὴν ὁμάδα τοῦ κληροδοτήματος Πρωτοῦ ἀντὶ δραχμῶν 75 κατὰ μῆνα εἰς τινὰ τῶν φίλων τῆς ἰσχυροῦς τοπικῆς φαρμακείας. Καθόσον ὁμως αὕτη ἐκ τῶν ὑστέρων φαίνεται ἀποδειχθεῖσα ὡς μὴ συμφέρουσα ὁ τελευταῖα πλειοδότης ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ κόμμα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τοῦ βάρους τούτου, ὡς μνησθάνομεν δὲ ὁ κ. Δημάρχος ἀμέσως καὶ εὐχαρίστως ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς ἐνοικιάσεως, τὸν παρέπεμψε δὲ εἰς τὸν κ. Νομάρχην διὰ τὰ περαιτέρω ὅστις ἤδη σκέπτεται πῶς νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Ἀναγράφομεν τὴν εἰδήσιν ὡς μετεδόθη αὐτῇ ἡμῖν, θὰ ἀναμείνωμεν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργουμένων καὶ τότε θὰ ἐπανέλθωμεν. Θὰ ἀρχίσουν ἀρά γε ἀπὸ τοῦδε νὰ βάλλουν χέρι καὶ ἐπὶ τῆς δι' ἀγαθοεργίας σκοποῦς κληροδοτηθείσης περιουσίας τοῦ μακαρίτου Πρωτοῦ; ἢ δὲ οὐκ.

— Κατὰ τὸν «Ἡλιον» ὡς γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας εἶχεν ὀρισθῆ ὑπὸ τῶν μετὰ ρυθμιστῶν σιῶν Δημητρίου, Σπυράκη, Νικολάκη, Κωστάκη, Γιαννάκιδων καὶ τῶν δευτερευόντων τῆς παρέρχου ἀστέρων, ὁ Νομάρχης Κυκλάδων Θεοχάρης. Ὡστε ἤδη, ἐπιλέγει ὁ συνάδελφος, ἐξηγεῖται τὸ πολὺ θερμὸν ἐνδιαφέρον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Σπύρας καὶ ἡ μετὰ ζωηρότητος ἀναμίξις τοῦ εἰς τὰ τῆς ἀτμοπλοίας.

— Ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τοῦ «Ἡλίου» παραλλήλως ταῖς λέξεσι «Σπείρα» αὐτῶν γέρων χρῆται ταῖς «Σπύρα» αὐτῶν γέρων». Καὶ τὴν μὲν παραγωγὴν καὶ ἐννοίαν τῆς λέξεως «Σπύρα» τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας ἀνεύρε τέλος πάντων τί σημαίνει ὁμως τὸ «Ἄ. γέρων» δὲν κατώρθωσε νὰ ἐννοήσῃ ἄχρι τοῦδε. Ὑπέκριντες εἰς τὴν ἀπίστησίν τινω, συμπολιτῶν μας παρακαλοῦμεν τὸν ἀξιότιμον συντάκτην τοῦ «Ἡλίου» νὰ ἐξηγήσῃ ἐν τινὶ τῶν φύλλων αὐτοῦ τί σημαίνει τὸ «Ἄ. γέρων» βέβαιος ὢν ὅτι πολλῶν τὴν περιέργειαν θέλει ἱκανοποιήσῃ.

— Ἀρξάμενη ἡ Βουλὴ τῶν ἐξελεγχέσων τῶν ἐκλογῶν τῆς 4ης Ἰανουαρίου τὴν 20ην φθινότου μηνὸς ἐπεράτωσεν αὐτὰς αὐθημερὸν ἐπικυρώσασα ἀπάτας ἀσυζητητῆι, κατὰ τὰς ἐπομένους δὲ δύο συνεδριάσεις τῆς ἐξελεχέσων τὸν Πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ γραμματεῖς αὐτῆς. Κατὰ τὴν 24ην δὲ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπέβλε τῆς καταρτισθείσης Βουλῆς τὸν προὔπολογισμόν τοῦ Κράτους μετὰ τὴν δὴλωσιν ὅτι εἶναι ὁ αὐτὸς ὁ καὶ περίττον ὑποβληθεῖς μετὰ ἐλαχίστας τροποποιήσεις καθ' ὅσον ἀπήτησαν τοιαύτας αἰ ἀνάγκαι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῶν περιστάσεων. Ἡ μόνη ἀληθὴς διαφορὰ τοῦ περιττου προὔπολογισμοῦ πρὸς τὸν ἐφετεινόν εἶναι ἀπλῶς ἀριθμητικὴ, ἤτοι ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ πρώτου εἶχον προὔπολογισθῆ εἰς δραχμὰς 96,975,390, ἐνῶ τὰ τοῦ δευτέρου προὔπολογισθῆσαν ἤδη εἰς δραχμὰς 94,656,483, τὰ δὲ ἔσοδα τοῦ πρώτου εἶχον προὔπολογισθῆ εἰς δραχμὰς 92,164,613, ἐνῶ τοῦ δευτέρου προὔπολογισθῆσαν ἤδη εἰς δραχμὰς 93,270,371, καὶ ἐξήθησαν δηλονότι τὰ ἔσοδα ἐν τῷ ἐφετεινῷ καὶ ἠλαττώθησαν τὰ ἔσοδα, τὸ δὲ ἐκ 4 ἐκατομμυρίων περίπευμα (!) περιορίσθη εἰς 1,386,536. Ἀπὸ δὲ τῆς παρελθούσης Πέμπτης κατ' ἐπίμονον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπαίτησιν ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἀπαντήσεως. Ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων τούτων ἐγένετο καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἐφόρου τοῦ Βουλευτηρίου καθ' ἣν ἀντικατεστάθη δι' ἐτέρου ὁ πρὸ χρόνων δικτελῶν τοιοῦτος κ. Φιλῆμων. Τὸ γεγονός τούτο ὀδυνηρὰν ἐνεποίησε τοῖς πᾶσιν ἐντύπωσιν, ἐκορυφώθη δὲ ἡ κατὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπέχθεια οὐδὲν σεβομένου ἀλλὰ μετὰ κακίας καὶ ἐκδικήσεως χυδαίας θυσιάζοντος εἰς τὸν φαρμακικὸν πᾶν ἰσρὸν καὶ ὄμιον. Ἄν σήμερον ὑπάρχει Βιβλιοθήκη ἐν τῇ Βουλῇ πλουσία ἐκ πολλῶν καὶ σπουδαίων συγγραμμάτων ἀριστα δὲ ταξινομημένη ταύτης ἰδρυτῆς εἶναι ὁ κ. Φιλῆμων. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Φιλῆμων οὐδενὸς μόχθου ἐφείσθη ὅπως τὴν ἀγάγῃ εἰς αἴσιον πέρας, δύναται δὲ νὰ καυχήθῃ ὅτι διὰ τῆς μεγάλῃς αὐτοῦ δραστηριότητος καὶ ἀτομικῆς βαρύτητος ἀποκλειστικῶς κατήρτισε Βιβλιοθήκην ἐν σμικρῷ σχετικῶς χρονικῷ διαστήματι λιμπρὰν καὶ πλουσίαν. Καὶ ὁμως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τὰ πάντα ἐθυσίασεν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ φαρμακικοῦ, ἀκολουθῶν ἀπαργαλίτως τὸ ἐγκαινισθῆν ὑπ' αὐτοῦ σύστημα τοῦ μὴ ἀφίπειν λίθον ἐπὶ λίθου.

— Ὁ κ. Ἰωάννης Κρίνος ἐδωρήσατο τῷ Γυμναστικῷ

Συλλογή διαγράμ. 100. Έπαινούντες την πράξιν ταύτην του κ. Κρίνου εὐχόμεθα ὅπως καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν δυναμένων συμπολιτῶν μᾶς μιμηθῶσιν αὐτὸν ὅπως προσδεύσῃ τὸ κοινοφελέστατον τοῦτο ἔργον τὸ ὑπὸ ἀρίστους οἰωνοὺς ἀρξάμενον καὶ λειτουργοῦν ἤδη. Ἐν τῇ χθεσινῇ δὲ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἐρμουπόλεως ἐψηφίσατο δραχμᾶς 800 ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, ἀνθ' ὧν ὁ Σύλλογός ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐν ταῖς γυμναστηρίαις αὐτοῦ ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν ἀπάντων τῶν Σχολείων τοῦ δήμου τούτου.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΤΙΑΝΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἀρτίως συγγραφή πολλοῦ λόγου ἀξία ἅτε καλῶς συντεταγμένη πρὸ παντῶν δὲ τὰ κατὰ τὰ σύνορα κατὰ τὸν παρελθόντα Μαῖον συμβάντα πιστῶς καὶ ἀμερολήπτως ἀφηγουμένη. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τῆς συγγραφῆς μέρει πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς περὶ τῶν ἀπὸ τῆς 16ης Ἰουλίου 1885 μέχρι τῆς 10ης Μαΐου ἰδίου ἔτους συμβάντων στρατιωτικῶν τε καὶ πολιτικῶν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀφηγεῖται ἀποκλειστικῶς τὰ κατὰ τὴν 10ην καὶ 11ην Μαΐου συμβάντα. Διὰ τῆς ἐνδόσεως τῶν δύο τούτων μερῶν τῆς συγγραφῆς του, τοῦ τρίτου προσεχῶς ἐκδιδομένου, ὁ κ. Καντιάνης μεγίστην προσήνεγκε τῷ ἔθνει ὑπηρεσίαν παρασχὼν πλήρη καὶ ἀμερολήπτου τὴν εἰκόνα τῶν κατὰ τὰ σύνορα συμβάντων, ἅτινα καὶ τοι σοβαρὰ λίαν καὶ ἀξιωμακρόντα καὶ δυνάμενα τὰ μάλα ν' ἀναζωπορήσωσι τὸ πεπτωκὸς ἐθνικὸν φρόνημα παρὰ μὲν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιμελῶς ἀπεκρόθησαν, παρὰ δὲ τῶν ἐπιτηδείων καὶ ἡλιθίων διεστράφησαν, ὑπετιμήθησαν καὶ περιεφρονήθησαν. Καὶ διατὶ τοῦτο; διότι, ὡς ἐρθότατα καὶ μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως λέγει ὁ συγγραφεὺς, εἴμεθα τέτοιοι τέτοιοι πάντοτε, εἴτε ἐκ φθίνου, εἴτε ἐκ συμφέροντος, εἴτε ἐξ ἐγκεφαλικῆς χρεωκοπίης, τὰ καλὰ παραβλέποντες, καὶ πρὸ φανταστικῶν ἔστω σκιῶν πολλὰν ἀρεσκόμενοι νὰ ἱεραμιολογῶμεν, ν' ἀσχάλλωμεν, νὰ ἐπικρινόμεν, κάτι τάχα, ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς!

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο βιβλίον ἐκ 302 σελίδων ἀπαρτιζόμενον καὶ ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου ἀριστα ἐκτετυπωμένον τιμᾶται ἀντὶ δραχμῶν 2 1/2. Τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου τούτου στενῶς συνιστῶντες τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, γνωστοποιῶμεν αὐτοῖς ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἀπεστάλησαν ἱκανὰ σώματα αὐτοῦ πρὸς πώλησιν. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὴ ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ «Πολίτου» ἢ τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Προόχονται ὑπάρξεις εἰς ἂς τὸ διὰ τῆς γραφίδος πομπῶδες μνημόσυνον εἶναι πικρὰ εἰρωνεῖα. . . τὰ δάκρυα ἀσήμικτα διότι ἐσυνειθίσαμεν νὰ κλαίωμεν. . .

Τὸ κενὸν ὅπερ ἀφίεται κατόπιν των, εἶναι παρεμφε-

ρὲς τῷ κενῷ ὅπερ ἀφίσει ἡ ἄρσις τοῦ Ἡλιακοῦ ἄρματος ἐκ τοῦ στερεώματος, δι' ἣν μάτην ποιεῖ ἡ πληθὺς τῶν ἀστέρων πρὸς ἀναπλήρωσιν.

Πρὸς ἐξεκόνισιν ἐνὸς μεγαλείου ἀσθενῆς γραφίς σκόπτει καὶ δὲν χωρεῖ.

Ὅταν ἀφίπτανται τοιοῦτοι ἡμίθεοι τῆς ἀρετῆς τὴν σήμερον ἐκ κόσμου ἀφ' οὗ ἐξέλιπεν πᾶν σπέρμα ταύτης οὐδ' ἡ φύσις ἀντιπαλαίουςα πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς δύναται νὰ μᾶς τοὺς ἐπαναφέρῃ. . .

Ἀπεθάνεν ὁ συμπολίτης ἡμῶν **Κωνσταντῆνος Δ. Ἀγγελάκης** ἑβδομήκοντα ἑτῶν καὶ πέντε καταβλήθεις ὑπὸ χρονίου νοσήματος ἀφείδ' ἑσκληρὰν λύπην εἰς τὴν ὀλιγομελῆ οἰκογένειάν του καὶ πολυπληθεῖς φίλους του.

Παρεπόμενος τόσω ἀνδρῶν ἐπιφανῶν ὅς ἐκτάκτως ἀφῆρπασεν ὁ σκληρὸς πέλεκυς τοῦ Θανάτου, δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει οὔτε τίτλους εὐγενείας, οὔτε περγαμινᾶς πατρογονικῆς δόξης πρὸς ἀναμνησιν. Ἀλλὰ τίς ἡ χρεῖα τούτων;

Ἡ εὐγένεια γεννᾶται ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ συναποθνήσκει ἢ δὲ δόξα ἐκ τῶν πράξεων.

Διὰ τοὺς ἐπιτελέσαντας τὸ καθῆκόν των ἐκθύμως ἀκριφῶς καὶ ἐναρέτως πολίτας ἐν ὄριζοντι ἐκλειμμένον ἡμῶν ἀρκεῖ τοῦτο καὶ μόνον, ὅπως ἀπρὰ τῶ ἐν τυχόντι ἀεὶ καὶ λόγον καὶ ἔργον καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. . .

Ἔχε γαῖαν ἐλαφρὰν ὦ σεβαστὲ ἄνερ.

B.

Ἐν Σύρῳ τῇ 24 Φεβρουαρίου 1887.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΟΦΙΜΩΦ ΕΝ ΣΥΡῶ

Ὁ κ. Μιχαὴλ Τροφιμῶφ εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ τοὺς κ. κ. ἐμπόρους τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅτι συνέστησεν ἐνταῦθα ἐργοστάσιον **Σοκολάτας** ἐκ τῶν τελειοτάτων μηχανῶν τοῦ εἴδους τούτου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου Τροφιμῶφ, σπουδάσαντος εἰδικῶς ἐπὶ τριετίαν εἰς τὰ σπουδαιότερα ἐργοστάσια τῆς Γαλλίας.

Κατασκευάζει δὲ γνησίαν καὶ καθαρωτάτην

ΣΟΚΟΛΑΤΑΝ

διαφόρων ποιότητων, Βανιλίας, Πικραμυγδάλου καὶ ἐκ ποικίλων ἄλλων ἐκλεκτοτάτων οὐσιῶν τῆς νέας Εὐρωπαϊκῆς ἐφευρέσεως εἰς τιμὰς **συγκαταβατικᾶς**.

Ἐτι δὲ ἐκτὸς τοῦ μεγέθους τῶν συνήθων πλακῶν τῆς Σοκολάτας, κατασκευάζει ἐκ ταύτης καὶ τραχίσκου (pastilles) διαφόρων σχημάτων καὶ οὐσιῶν.

Πώλησις **λευανικῇ** καὶ **χονδρικῇ**.

Τύποις **P. Πρίντζη**.